

DIA MUNDIAL DEL TURISME 2009

Castell de Biart, 28 de setembre de 2009

Bon dia,

Benvinguts al Castell de Biart. Conseller Josep Huguet, gràcies per venir. Alcalde de Masarac, alcaldes i alcaldesses, Director Territorial d'Innovació, David Mascort, president de la Diputació, Enric Vilert, presidents dels gremis de la Federació, representants de les patronals Foeg, Pimec, de la Cambra de Comerç, amics i amigues del sector, sigueu ben retrobats a la festa del Dia Mundial del Turisme d'aquest 2009.

Vull agrair també als col·laboradors, als proveïdors i a les cuines que han volgut participar de la festa. Aquest any comptem amb la Cuina del Vent de l'Alt Empordà, l'Aula Gastronòmica de l'Empordà, Cuina Volcànica, Girona Bons Fogons, la Selva Gastronòmica, Aula d'Hostaleria del Ripollès i Cuina Pirinenca de la Cerdanya amb una oferta de plats que se supera cada any.

No tinc cap intenció de fer balanç de la temporada. Els que som aquí sabem com ens ha anat a cadascú. Hi ha hagut alts i baixos i ens hem hagut d'espavilar com hem pogut per tancar un estiu amb números verds. És el que estem acostumats a fer i així hem anat avançant des que fa cent anys aquesta Costa Brava va començar a ser el que és ara.

Gestionem amb més o menys encerts els nostres recursos i passem cicles de prosperitat i d'altres de no tant. Aquesta vegada ens hem trobat enmig d'una crisi econòmica de dimensions encara per veure provocada pel comportament irresponsable del món financer.

La conjuntura mundial és de recessió i els governs s'han afanyat en intervenir en el sistema posant diners per salvar bancs i engegant programes d'inversió pública per maquillar les llistes d'aturats. L'Estat espanyol és el que registra més atur i mentre d'altres països ja han sortit de la recessió, aquí veiem amb perplexitat com tot és despesa.

Fins ara les mesures anticrisi adoptades pel president Zapatero han estat les d'ajudar a les persones més necessitades, augmentar les prestacions d'atur, apujar les pensions, retardar el deute dels ajuntaments, invertir en obra pública, ajudar a sector privilegiats com el de l'automoció, apujar els sous dels funcionaris... Res a objectar si hi ha diners per tot però ja es veia a venir que això acabaria malament.

D'algun lloc havien de sortir les misses. En un exercici d'enginyeria financera brillant, els qui ens governen des de Madrid han decidit que el més convenient per sortir de la situació és **apujar els impostos**.

Una mesura que ens castiga plenament com a sector. Primer perquè haurem de veure si això ens obliga a repercutir-ho en els preus i segona perquè castiga la classe mitjana que és el nostre

principal client. L'augment de l'IVA i la supressió de la deducció de l'IRPF, no només penalitza el consum si no que **el SECTOR TURÍSTIC serà el primer que en notarà els efectes perquè la mesura entrarà en vigor el mes de juliol que és quan tothom estarà planificant les vacances. Una vegada més hem estat el sector oblidat i no se'ns ha tingut en compte a l'hora de decidir res.** Que a aquestes alçades encara no se'ns valori com a uns dels principals sectors productius de l'Estat és molt preocupant per no dir, una vergonya.

Una pujada d'impostos no pot castigar l'activitat econòmica. No s'ha de ser cap llumineta per deduir, per exemple, que una bona solució és rebaixar l'Iva com han fet a França. I és que si abarateixes les coses, estàs induint a la gent a comprar. Pot ser una mesura temporal, no cal que sigui per sempre. Només fins a sortir del pou. **Si prenem mesures per reactivar l'economia, la recaptació fiscal pujarà sola.** Som l'únic Estat de la zona euro on s'han pres mesures d'aquest tipus per sufragar la despesa social.

Però també ens cal un **reforma laboral**. Si flexibilitzem l'acomiadament, estem facilitant la contractació. Les petites i mitjanes empreses estem pagant les indemnitzacions per acomiadament més altes d'Europa i els convenis col·lectius no tenen en compte el rendiment del treballador.

Hem de **vincular rendiment a sou** perquè si l'empresari s'hi juga la viabilitat de l'empresa, el treballador també s'hi ha de

jugar alguna cosa. Molts convenis contemplen el mateix salari tant si la persona treballa com si es queda a casa. Aquesta no és la millor manera per motivar la gent perquè treballi.

Estem protegint els llocs de treball perquè no se'n destrueixin més però potser l'evolució fa que s'hagin de diversificar i encaminar els esforços a protegir el treballador. No tenim perquè oferir-li el mateix lloc de treball si ha quedat obsolet. La solució passa per **formar el treballador** i ajudar-lo a buscar un nou lloc de treball. **Polítiques actives d'ocupació, no als subsidis sense control.**

Tenim una **crisi econòmica però també social**, per aquest estat del benestar que ens ha dut a nivells de vida molt confortables però també ens ha situat en una comoditat laboral que ens perjudica com a país. És un moment complicat per la nostra supervivència com a nació i no podem oferir el nostre estat del benestar a tothom qui aterri aquí.

Necessitem la immigració per treballar amb nosaltres però no podem subsidiar indiscriminadament les seves famílies sense control perquè si carreguem gaire el barco ens enfonsarem tots. Un 16 per cent de la població de Catalunya és immigrant, que ha vingut a casa nostra **atretra** per un sistema sanitari potent i una seguretat laboral important. Però ara, quan les coses van maldades correm el risc que tothom s'aprofiti del sistema. La cultura que només un sou mantingui la unitat familiar no encaixa en els nostres temps.

El llenguatge polític està dissenyat per fer que les mentides sonin a veritats i perquè les idees es puguin interpretar de moltes maneres diferents. La hipocresia ha estat la tònica dominant en les polítiques d'immigració com ho és ara en el debat de la prostitució de les carreteres en què, per començar, ningú es posa d'acord amb com tractar aquest fenomen. **Som covards a l'hora d'afrontar-nos a la realitat i prendre decisions. Ens falta un lideratge sòlid i no complaent amb totes les parts.**

S'acosta un moment clau de l'exercici amb **l'aprovació dels pressupostos** del govern espanyol al Congrés. Supeditar el vot als interessos de Catalunya és l'obligació dels diputats que ens representen siguin del partit que siguin. Ningú amb tres dits de front pot entendre que es voti diferent a una mateixa cosa en funció de l'escenari on es faci la votació. Madrid no està tan lluny com per oblidar-se dels interessos dels catalans.

El dia a dia dels nostres negocis és prendre decisions en base a ingressos i despeses però quan això s'eleva en termes d'Estat, el dèficit no importa i la solució més còmoda passa per escanyar-nos a tots. **Necessitem una classe política eficient, responsable, compromesa, intel·ligent i amb sentit comú.**

La Federació representa als 4.000 establiments turístics de les comarques de Girona i vetlla pels seus interessos. De cara a les administracions, som l'òrgan que amb més propietat pot parlar del nostre sector. És per això que demanem:

1. Un replantejament d'aquesta pujada d'impostos. Que no se'ns utilitzi com a sector per provar-ne els resultats. Cal fomentar el consum i no castigar-lo.
2. Una reforma laboral que flexibilitzi l'acomiadament i que vinculi el rendiment al sou
3. Polítiques actives d'ocupació per adaptar els treballadors a llocs de treball de nova creació
4. Un control de la despesa en prestacions i estat del benestar a persones que ni busquen ni volen contribuir
5. Responsabilitat als polítics catalans perquè siguin conseqüents a Madrid amb el que Catalunya necessita

No seria correcte acabar aquesta intervenció sense esmentar aquesta Costa Brava en plena celebració del seu centenari. Aquest any s'ha reeditat la Guia de la Costa Brava, de Josep Pla, que va escriure el 1941. Tothom es meravella com pot ser que les paraules del mestre de Llofriu tinguin avui tanta vigència encara. Un plaer per als sentits que tenim l'oportunitat de rellegir ara. En aquesta segona centúria d'aquest nostre litoral hem de mantenir la línia de preservar aquest territori i seguir confiant en les persones per poder mantenir i si pot ser augmentar, l'èxit viscut.

Moltes gràcies, disfruteu de la festa